Prædiken til 10. søndag efter Trinitatis
Af Mette Høyer Dansøn

Salmer: G 36 Du skal elske Herren, 335 Flammerne er mange, 725 Det dufter lysegrønt,
—
174 Jerusalem! i dag din konge græder, 49 Ingen er så tryg i fare, G27 Vort håb er grønt

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas:
Da Jesus kom nærmere og så Jerusalem, græd han over den og sagde: »Vidste blot også du på denne dag, hvad der tjener til din fred. Men nu er det skjult for dine øjne. For der skal komme dage over dig, da dine fjender skal kaste en vold op omkring dig, belejre dig og trænge ind på dig fra alle sider. De skal jævne dig med jorden og dine børn sammen med dig, og de skal ikke lade sten på sten tilbage i dig, fordi du ikke kendte din besøgelsestid.« Så kom han ind på tempelpladsen, og han gav sig til at jage dem ud, som drev handel dér, og han sagde til dem: »Der står skrevet: ›Mit hus skal være et bedehus.‹ Men I har gjort det til en røverkule.« Han underviste hver dag på tempelpladsen. Ypperstepræsterne og de skriftkloge, ja, alle folkets ledere søgte at få ham ryddet af vejen; men de kunne ikke finde ud af, hvad de skulle gøre, for hele folket hang ved ham for at høre ham.
Lukasevangeliet 19,41-48

Nogle af jer har sikkert været i Israel, været i Jerusalem og stået i nærheden af grædemuren. Resten af jer har set billeder af græde muren på TV.

Muren er det eneste tilbageværende levn fra Det Andet Tempel, der stod fra 515 f.Kr. til 70 e.Kr., hvor templet sammen med resten af Jerusalem blev ødelagt af romerne.

Da Lukasevangeliet blev nedskrevet, da var Jerusalems tempel allerede en ruin.

Grædemuren spiller en vigtig rolle i jødedommen på grund af dens nærhed til Tempelbjerget. Det helligste sted inden for jødedommen regnes for at være Det Allerhelligste, der var det inderste rum i Salomos Tempel og Det Andet Tempel, som var beliggende på selve Tempelbjerget. Da den formodede placering for Det Allerhelligste regnes for at have ligget bagved Grædemuren, betragtes muren i dag for at være det helligste sted, hvor jøder har tilladelse til at bede.
Navnet Grædemuren henviser til jødernes klager ved muren over templets ødelæggelse. Grædemuren kom under israelsk kontrol i 1967, da israelerne besatte området som led i Seksdagskrigen. Få dage efter besættelsen nedrev israelerne det marokkanske kvarter, en del af den gamle by, for at skabe plads, så israelske jøder kunne bede foran Grædemuren…
Evangelisten Lukas kendte til ruinen, men fortæller i evangeliet til i dag om en tid, da Templet stadig var der, og ikke kun grædemuren… Og Han fortæller at Jesus græd på dette sted.

Templet er på evangelisten Lukas tid væk… Jesus er der ikke længere. Man mener at Lukasevangeliet er skrevet et sted mellem

år 80 og år 100 efter Kristi fødsel. Det Andet tempel, som er det Jesus har stået ved blev ødelagt af Romerne år 70.
Men selv om det selvfølgeligt er ærgerligt af kulturelle og historiske grunde at steder som templet bliver ødelagt af folk, der besætter et land, så er det ikke noget, der har betydning for vores tro.

Vi har ikke brug for templet i Jerusalem.

Templet havde udviklet sig til en undertrykkende ramme for en offerkultur og for kræmmervirksomhed, som om Gud var et grådigt forsikringsselskab. Jesus vil ikke købe duer eller andet ved kræmmerne, der sælger tempelgodkendte offergaver – nej! Han er selv offergaven…. Løst fra tempelbygning og efter tilbagekomsten som Helligånd allestedsnærværende, ikke bundet til et sted.

Da Romerne jævnede templet i år 70, jævnede de ikke fundamentet for den Kristne tro.
Da Romerne hængte Jesus op på et kors år 33, da var det ikke slut med kristendommen, den begyndte der – uden bundethed til hverken tempel eller legeme.

Jesu Kristi legeme er tilgængeligt her hos os i Vestervang Kirke ved nadveren, ligesom den er det i Sydafrika, i Mexico og i Australien. Overalt på jorden kan vi samles og modtage legemet, som Jesus ofrede. Gud er global og allestedsnærværende. Ikke bundet til templet – ikke bundet til Jesu person i tid og sted.

I epistlen til i dag hører vi ikke om hvad forskellige mennesker ofrer – vi hører om hvad de får. ”En får gennem Ånden den gave at meddele visdom, en anden kan ved den samme ånd meddele kundskab” og så videre.

Vi modtager ved Ånden gaver fra Gud. Ikke på baggrund af vores offergaver – men på baggrund af Jesu offer på korset. Troens sted er ånden. Vi er alle små templer. Og som tempel for Gud, har vi sikkert en gang imellem behov for en tempelrensning. – så vi kan få hjælp til at holde fokus på bøn og fred.

Vi kan godt knibe en tåre over manglende fokus på bøn og fred hos mennesker, der burde være Guds templer fyldt af ånd og nådegaver.
Jesus græder i dagens evangelium over Jerusalems kommende ødelæggelse og templets ødelæggelse. Hvis det rører os, at Jesus blev rørt, så har Jesu tårer ramt de nye templer fyldt med ånd. Og vores skæbne skal ikke ligne Jerusalems tempels skæbne… der skal ikke kun være en skal – en mur at græde ved – vi skal gennem Jesu offer opleve en opstandelse.

I Dåstrup Kirke findes der på alterbordsforsiden et billede af Jesus, der slipper duer fri ved tempelrensningen.
Da Jesus blev omskåret, står der i biblen, at Maria og Josef ofrede duer. Men nu slippes de fri… Der skal ikke ofres mere. Duerne kan flyve op mod himlen som symboler på Helligånd og fred. Som symbol på, at Gud kan nå os overalt og vi kan komme i kirke og høre Guds ord.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen